

هو الله

حضرت علی قبل اکبر این رساله در جواب شخصی که از حقیقت حال سؤال نموده بود مرقوم گشت آنجناب و جناب ادیب ملاحظه فرمائید اگر چنانچه مصلحت بدانید در محافل قرائت فرمائید و روش و سلوک و اذکار بر این منوال باشد این رساله مسلک و مشرب و مذهب این عبد است قسم بروح و خویت که بحالتی مرقوم شده از تضرع و تبتل که وصف نتوانم نار محبت الله در شدت اضطرار و دموع و عبرات در شدت نزول این عبد را مقصود چنانست که روز بروز عبودیتم بآستان مقدس عظیمتر گردد و ارکان خضوع و خشوع متین تر بجان عزیزت قسم تراب ذلت را در درگاه احدیتش بعزت رب الاربابی تبدیل نمایم اینست منتها آرزوی این عبد و آنحضرت واقفند باحبابی الهی بفهمانید که ما باید آنچه منتها آرزوی اوست بگوئیم و بدانیم و اساس عقائد خویش نمایم او خود را عبدالبهاء نامیده و تاج این عبودیت بر سر نهاده این اکیلی از جواهر زواهر کنز عظیم است که بر سر اختیار کرده ما باید بمشاهده تلاً لثالی مکنونه و فرائد مخزونه اش چشم را روشن نمایم و رسم انعدام و فنا و محو و محق را بیاموزیم که مظاهر مقدسه همیشه باثبات علو منزلت خویش قیام میفرمودند و این عبد بها اهتمامش بمحویت و اثبات عبودیت و سقوط خویش است پس کل فنا و اضمحلال را از او بیاموزیم و بر روش او سلوک نمایم

ای یار مهربان شب و روز بیاد مشغولم که در چه زحمتی افتاده‌ای تا شریک و سهیم باشی لا بأس از الطاف جمال مبارک امیدوارم که در جمیع عوالم با هم باشیم و در این عالم شب و روز بخدمت آستان مبارک موفق گردیم و فی الحقیقه در ثبوت عباد بر عهد و میثاق بی‌نهایت کوشیدید و مظهر تأیید و تحسین جمال مبارک گشتید و چون میثاق محفوظ ماند جمیع رخنه‌ها صد شود و مطمورها معمور گردد ع ع